1870. II. évfolyam. **180. szám.** Csütörtök, szeptember 15.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz. Vecsey-ház földszint a** szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A „Debreczen" eredeti magántáviratai.

= London, szept. 15. A ‚Times'ben az foglaltatik, hogy ugy látszik, mikép Thiers aligha hoz Poroszország altal elfogadható feltételeket. a mennyiben a semlegességi liga kényszeritse Poroszországot a Francziaországból kivonulásra. E javaslat nem időszerű!. —

— Paris, szeptember 14. A külfölddel való közlekedés mindinkább nehézzé válik. — Menotte Garibaldi megérkezett. — A Sz. Cloudi erdő már le van égetve. —

— Florencz, szept. 14. Az olasz csapatok már Róma közelében állanak, a lakosság által mindenütt nagy lelkesedéssel fogadtatnak. —

— Bécs, szept 15. „Tagespresse jólértesült forrásból irja, hogy itt a békealkudozásokról semmi tudomással sem birnak; ellenben itt is azon meggyőződésben vannak, hogy a poroszok Paris bevétele után mindenáron a Bonaparte uralkodóház visszaállitására törekesznek. —

= Páris, szept 15. A Páris és Lyon közt eső vasuton a közlekedés a tegnap Monteronnál a porosz dzsidások és franczia szabad lövészek közt történt csata miatt beszüntettett. A poroszok miután sebesültekben és halottakban 60 embert veszitettek, visszaverettek. Kevésbbé volt szerencsés egy csata ma reggel Melunnél, Brienél és Comte Robertnél, hol a poroszok nehány szabadlövészt elfogtak.

A béke előhirnökei.

♁). Mit nem mivel nehány komoly szó, melyet az északamerikai köztársaság röpite át világtenger alatti huzalon Európába!

A börze mintegy villanyütésre kezd mindenfelé élénkülni!

A diplomaták körutakat tesznek és sebes futtában értekeznek!

Vilmos király beszüntette Strassburg, Metz s a töbi erőditett helyiség ágyuztatását.

A porosz seregek közelednek ugyan folyvást Páris felé, de korántsem mutatnak többé oly nagy harczi kedvet!

A berlini hivatalosok és félhivatalosok a magas „c"-ről kezdenek alább szállani s más nótát kezdenek.

Bismarck kivel eddig lóhátról sem igen lehetett beszélni, most egyszerre oly előzékeny lett, hogy ő maga tette fel a contót s hogy a francziák fejét ne terhelje, azt a fáradságot is vette magának, hogy azokat a kimondhatatlan s még inkább ki nem fizethető milliókat jobban megérthessék, nem ezüst garasok és tallérokban, hanem tiszta, pengő napoleonaranyakban számitotta ki! — Ugylátszik, most már a tartományok sem kellenek; csak épen egy kis kis aprópénzre van szükség, hogy fáradozásuk épen ne esett légyen teljességgel hiába!

A furfangos diplomata, ki csak fityeket hány a tehetetlen európai diplomatia korifeusainak, a távol Északamerika szabad államtanácsának egy intésére megdöbben és habozni kezd!

Pedig az amerikai köztársaság még csak erkölcsi sulyát vetette a latba!

És az európai diplomatia ugy, mint Európának valamenyi államában éledező social-demokrata párt, mintegy villanyütésre kezd ébredezni, északtól délig, nyugattól keletig.

Az orosz hivatalos közlönyök dörmögnek s félve tekintenek az uj-orosz nemzedék ébredezési jeleire!

Viktor Emanuel nem bánja már, ha olaszai Rómát megszállják is, csak neki nyugtot hagyjanak!

Mind e jelenségek béke előhirnökei gyanánt tekinthetők!

Már most csak az a kérdés, vajjon bevárja-e az európai diplomatia azt, hogy Amerika tettleg is beavatkozék a franczia-porosz ügybe, vagy sietend ezt megelőzni s maga szabja meg a békét?

Annyi eszélyességet nem merünk Európa összes diplomatia testületétől megtagadni, hogy ne ez utósót válaszsza, minthogy ez az, mi a dynastikus érdekekkel inkább megegyezik.

Ha azonban mégis megeshetnék, hogy a diplomaták, üres értekezéssel fecsérlenék el a drága időt s Poroszország esze, a furfangos Bismarck, a franczia köztársasággal ujjat merne huzni, s Páris megvivásához hozzá kezd: sok függ attól nemcsak Francziaország, de egész Európa jövőjére nézve: képes lesz-e Páris pár hóig daczolni az ellenséggel s föntarthatja-e magát pár hóig erődei közt?

Ha igen: akkor nyert pere van.

Mihelyt az amerikai köztársaságnak nehány vértes hajója Európa kikötőjébe befut: az olasz-és spanyol hadoszlopok is, mintegy jeladásra, lépik át Francziaország határát hogy a nagy elvért küzdő rokonfajnak segélyére siessenek s az ujkori Timurt féktelenségében megakadályozzák, és a szabad eszmét érvényesitsék.

Ennyire azonban nem engedi a dolgot menni a diplomatia; mert számos oly dynasztia van még Európában, mely az alkotmányos kormányrendszernek még most is elébe teszi az absolut uralom tanait s az ilyen dynasztiát, aféle nem szeretem dolgok, alapjában felforgathatnák.

Hogy a semleges hatalmak oly nehezen értenek egyet arra nézve, hogy összefogva az irtó háborunak véget vessenek: annak oka abban rejlik, hogy a hatalmaknak több oldalu érdekeik vannak, melyeket egymás közt először tisztába szeretnének hozni s azok szövetkezési föltételeiknek sarkalatos pontjait képezik.

Annyi bizonyos, hogy most a porosz kormány kezd csiklandós helyzetbe jönni, melyből ha Bismarck esze azt kirántja, álamférfiui páratlan bölcsességének adja bizonyságát; ha pedig erre nem képes, akkor a sedani katasztrofa nemcsak a franczia caesarismusnak, de a hohenzollerni tyrannismusnak sirját is megásta, s előkészité utját ama nagy német egységnek, mely különben még talán évtizedek hossza során át puszta kecsegtető ábrándkép leendett, melyet mindig mint mézes madzagot vont a zollerni dynastia a német nép száján át, valahányszor annak erkölcsi és fizikai erejét a maga javára kiaknázni szándékozott. Eleven példa erre a mostani hadjárat. A nép virágait százezerével vitte Vilmos a vérmezőre, annak örve alatt, hogy a napoleoni dynastia a nagy német nemzetet végmegsemmisitéssel fenyegeti. A nép hitt a csábszavaknak s fegyvert ragadott.

A császárság le lett verve — de Vilmos még nem váltá be szavát.

Neki több vér, neki a franczia nemzet vére kell — s hogy ezt még bővebben onthassa, ugy kivánja, hogy a dereshaju családapák s az iskolás fiuk is fegyvert ragadjanak, mert a német egység csak akkor jöhet létre, — t. i. az az egység, a minőt Vilmos király képzel magának, ha a franczia köztársaságot leverheti.

Kérdések kérdése: bir-e a német social-demokrata párt oly erkölcsi tulsulylyal, hogy a bismarcki cselszövény szálait szétszakgathassa, s a további pénz- és emberáldozatot, melyet a szabadság leigázására erőszakolnak tőle ki, megakadályozza.

Ha a német szabadelvüek ennyi erély kifejtését meg sem kisérlik, akkor nem érdemlik meg amaz önkormányzaton alapuló egységet, melyre oly rég áhitoznak; nem méltók arra, hogy a szolgaság sulyos rabláncza rólok aláhulljon!

Vagy marmota-álmot alusznak még most is, — és azt várják, mig a sült galamb szájukba repül?

Mai időben sok minden — talán még ez is megtörténhetik?...

Talán erre várnak!

Igyekezzenek a németek, hogy méltók legyenek a szabadságra.

S ezt eléérik, ha a hóditó politikától eltéritik a királyt, s visszaadják a becsületes békét a franczia nemzetnek!

— **Az uj pénzügyminiszter** a pénzügyi alapot érdeklő jogügyek ellátása végett Pesten, Budán, Debreczenben, Szegeden, Temesvárott, Aradon, Beszterczebányán, Győrött, Kassán, Pécsett, Pozsonyban, Beregszászon, Sopronyban, Szathmártt, Kolozsvárott és Nagy-Szebenben székelő pénzügyi igazgatóságoknál pénzügyi ügyészi állomásokat állitott fel, s igy a Pesten ezentulra is fentartott központi jogügyi igazgatóságnak — természetesen a viszonyokhoz mérten leszállitott személyzettel — csak is azon jogügyeknek ellátása hagyatott fenn, melyek sem az uradalmi, sem pedig a pénzügyi ügyészek teendőihez nem tartoznak. Ezenkivül fel fog oszlattatni a kolozsvári jogügyi igazgatóság is, s ott, hol a szükség kivánja, Magyarország erdélyi részeiben is a kincstári uradalmi jogügyek sikeresebb s gyorsabb elintézése tekintetéből, uradalmi ügyészi hivatalok fognak felállittatni. Mindezen intézkedések 1870 évi október 1-én lépnek életbe.

— **Flórencz,** szept. 13. Bixio hadosztálya Orvietonál lépte át a határokat és elfoglalta Montefiasconet, az Angeolotti osztály Frosinonet szállotta meg; Cadorna hadteste Viterbo felé megy, a hol ellentállást várnak. Bagnorcaban nehány fogoly ejtetett, Ortával s a gendarmeokkal nehány lövést váltottak, kik a hidat a Tiberisen össze akarták törni.

— **Flórencz,** szept. 13. Sok tartományi városi tanács Rómát kéri fővárosnak.

Nápolyban nagy tüntetés volt Róma végett. Nagy embertömeg vonult a praefectségre és városházhoz. A praefectet üdvözölték; a syndikus kijelenté, hogy a városi tanács is csatlakozik a nép tüntetéséhez.

— **Róma,** szept. 12. Tegnap az olasz csapatok Cepranonál és Agnapendenténél a határt átlépték, Rómát védeni fogják, a pápa marad.

— **Róma,** szept. 13. P. San Martino gr. kijelenté Antonellinek, hogy ő jogi okokat Róma megszállása mellett nem hoz fel, de a mellett van a visszautasithatlan politikai szükségesseg. A vasutak tegnap óta fel vannak szakgatva, kifele minden összeköttetés félbe van szakitva. Charette ezredes ezer emberrel a maga idejében vonult vissza Civita Vecchiába. A védelmi intézkedéseket folytatják, a város nyugodt.

— **Bécs,** szept. 13. Tegnap éjjel érkezett ide egy távirat Metternichtől, melyben azt mondja, hogy a dolog változott állásánál fogva minden Párisban marad A béke alkudozások előhaladását gyanitják. — Taaffe, Holzgethan és Tschabuschnigg miniszterek az urakházának tagjaivá neveztetnek ki.

— **Róma,** szept. 13. A pápa a vatikanban maradt és meghitta a diplomatiai testületet, hogy előtte tiltakozzék.

Prága, szept. 14. A német képviselők még a többség felirata iránti szavazás előtt elhagyandják a tartomány gyülést.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, szept. 15.

= Legujabb hireink egészen ellentétesek és érthetlenek. Ugyanis Metternich herczeg, ki Párisból Toursba utazását jelenté kormányának, egy másik sürgönyben tudatja, hogy minden megváltozott, s a miniszterium is Párisban marad.

Ezzel ellentétben áll azon sürgöny, mely a poroszoknak csatározásáról szól Páris oly közvetlen közelében, mint Brie és Comte Róbert vannak. Miért marad a miniszterium Párisban, ha a poroszok már talán holnap ostromolják, vagy biztos kilátásuk lenne a békére? Sürgönyeinkből ugyan bajos ezuttal valót kiokoskodni.

Stuttgart, szept. 12. Fére en Tardonoisból, hová tegnap 11-én tétetett át a főhadiszállás, irják, hogy a 4-dik sereg, melynek nagy kerületeket kell tennie, nincs abban a helyzetben, hogy rendeltetési helyére a meghatározott időre elérkezzék, ezért a 3-ik sereg balszárnya és a közép további előnyomulásukat egy időre félbeszakiták. A lovasság már portyázik Coutommiers, Grecy és Meaux felé egész Legnyig, a nélkül. hogy eddigelé franczia csapatokra talált volna. Az a lovasság, mely elvesztè lovát, a Sedánnál átvettek által pótoltatik, ugy hogy némely ezred egészen el van látva lóval.

Metzből irják, hogy Bazaine 9-én ismételten tett diversiót Pont a Mousson irányában, hol nagyon véres csata volt. Az ott állomásozó 3 landwehr ezred nagyon sokat vesztett, de a maga idején még is csak annyira voltak támogatva, hogy a francziák kénytelenek voltak megint állomásaikra visszavonulni.

Strassburgból azt irják, hogy iszonyu sok pusztitás és veszteség daczára, melyet a francziák szenvedtek a német tüzér telepek által, az erősség folytonosan hősiesen védi magát és hogy annak átadásáról most szó sincs.

Rheims, szept. 9. A Bazaine két tábornoka által hozott feladási föltételeket Vilmos király mint ki nem elégitőket, visszautasitá.

Bécs, szept. 14. Poroszország visszautasitotta a béketözvetitéseket. Kinyilatkoztatja, hogy a köztársasággal nem alkudozik. Németország csak Napoleon kormányát ismerheti el.

Bazel. szept. 12. (11 óra, 40 percz d. e.) Bernből az a bizalmas közlemény jött ide, hogy Észak-Amerika képviselője közlé a szövetségi elnökkel, hogy nincs semmi ellenvetése, hogy államaiban Francziaország számára önkénytesеket toborzzanak. Állitólag már több sürgöny váltatott e tárgyban Jules Favre és Grant elnök között.

Ruffachból irják, hogy a franczia önkénytes hadosztály, mely 3 osztályban 3000 embernél többet tartalmaz, St. Hyppolittól, Schlettstadttól, nyugotra, nem messze megtámadt egy badeni és bajor landwehr csapatot és megverte azt, mi által lehetővé lőn, hogy Schlettstadt felé elküldték a sürgős leveleket.

Páris, szept. 13. Szeptember 15-étől kezdve senki sem mehet be Párisba és nem hagyhatja el a miniszter engedelme nélkül. Metz bombáztatása megkezdetett. Angolországból töltények hiánya miatt kevés chassepot érkezik.

Páris, szept. 13. A hangulatban észrevehető fordulat van a békére. Egyenes alkudozások vannak kilátásba helyezve.

Hugo Viktor nyilt levele

a német nemzethez s a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung."

||) Hugo Viktornak, már lapunkban is emlitve volt nyilt levele alkalmából a „Nordd. Allg. Ztg." szept. 11-ki száma a következőt irja:

„Hugo Viktor a volt költő s állhatatos poroszfaló, egy nyilt levelet intéz, a franczia köztársaság nevében a német nemzethez, melyben kijelenti, hogy Párisnak anyagi lerombolása azt erkölcsileg csak nagyobbá teszi, és hogy eszerint a „nemzetek városának" megtámadása bün és vétek lenne. Bocsássuk meg e protestálást az erkölcsi nagygyátevés büne ellen, mert hát ki is keresett valaha Hugo Viktornál logikát. És a midőn a nemzetközi békeszövetség hasonlóképen egy felhivást intéz a német néphez, melyben ez felszólittatik, hogy a béke Francziaország területi épsége megtartásának alapján köttessék meg, ennek is meglehet bocsátani, mit tudhat az ilyen békeliga, mely már elvileg minden nemzeti kifejlődést ignorál, a német nép szükségeiről, érzelmeiről, követelményeiről és elhatározásáról? De az olyan lapok, mint az „Indenpendance belge", tudnának a felől valamit, és az ilyen lapok birhatnának egy kevés logikával. A humánus hangzásu szólásmódok, melyekkel a sedani capitulatio óta az „Indenpendance belge" és más belga lapok a németeket ostromolják, hogy a háboru bajait ne hosszabbitsák, hanem, miután a francziákat már szabadságra segitették, e tett öntudatával elégedjenek meg, és menjenek szép csendesen haza; e szólásmódok nem tekinthetők egyébnek, jóindulatu érzelemnyilvánitásoknál. Az, hogy azon roppant áldozatokra, melyekbe nekünk a franczia részről jött rablótámadás visszaverése került, nem gondolnak, az ép ugy tekinthető egy kis feledékenységnek az ő részükről, mint megbocsátható optimismusnak az, ha az „Indenpendance belge" szerint Favre és Rochefort uraknak szava elégséges volna, nyugati határaink jövő veszélyeztetése iránti aggodalmainkat eloszlatni. És van-e annak értelme, ha ugyanezen lapok, melyek az általunk legyőzött ellenség érdekében, nagylelküségünkre apellálnak, még ezenfelül ijesztgetőznek is, mint az „Indenpendance belge", mely többi közt irja: „Francziaország ellentállása rettenetes lesz, és most, miután a szabadságnak visszaadva, minden erélyét, minden elhatározottságát visszanyerte, nem lehet tőle megtagadni sorsa fordulásának reménységét. Az uj kormány a legnagyobb erőmegfeszitést, a legkimerithetlenebb munkásságot fejti ki, hogy az országot azon állapotba helyezze, hogy képes legyen ismét harczolni. Ez erőfeszités és e munkásság nem maradnak eredmény nélkül, mert a nemzet szelleme van azokkal, kik most a kormány élén állanak."

Meghiszszük, hogy a franczia nemzet fenhéjázó elvakult szelleme vele van a mostani hatalom embereivel, s épen megis felel azoknak, de hogy lehet mi tőlünk ezen kormány és ezen népszellem iránt nagylelküséget követelni."

Igy és ehez hasonló modorban irt czikkeket hoz most Bismarck lapja, a „Nordd. Allg. Ztg." melyek a győzelemittasság által eldölyfösödött porosz junkerség félreismerhetlen bélyegét hordozzák magukon.

Már pedig ez a Francziaország ellenében felvett dölyfös, lenéző hang, daczára annak, hogy Poroszországnak ezuttal sikerült felülkerekedni a napoleoni átkos kormányzás által önmagából kivetköztetett Franczіorszagon, még sem egyéb önámitásnál, mert a franczia nép, melynek ereje a rá erőszakolt békók által parallysálva volt, most szabadságra jutva, visszanyeri cselekvési szabadságát, s ezzel együtt hagyományos erélyét, vitézségét, s habár hadereje másfél százezer embert vesztett is eddig halottakban, sebesültekben és foglyokban, fog teremteni tudni uj meg uj haderőket, melyek addig, mig az erőditett Páris ostromlása két s három hétig feltartóztathatja az ellenséges hadsereget, szervezkedve, a veszélyben forgó hon szerelme által lelkesitve sietendnek a szorongatott főváros védelmére, s igen könnyen megtörténhetik, hogy a két tüz közé szoritott porosz hadsereg vezetői, későn bár, de mégis meggyőződnek a felől, hogy egy oly nemzet, mint a minőnek a francziát a történelem bizonyitja, még akkor is hatalmas tud lenni, a midőn a lelkiismeretlen kormánygazdálkodás folytán oly

---

TÁRCZA.

A tuilleriák legujabb titkai.

Regényes történet két kötetben.

Irta

CHATTERTON WILLIAM.

(Folytatás.)

— Most aligha megnyugtathatom más egyébbel, mintha megigérem neki, hogy utódommá nevezem ki. Ez ugyan még jó ideig eltarthat, de az is meglehet, hogy ha egyszer igéretemet birja, annak teljesitését siettetni fogja.

— Azt hiszed, hogy megmérgeztet?

— Ki tudja?

— Képesnek tartod oly gonoszságra?

— Egy korona nagyobb csábitási ingerrel bir mint egy alma, mondá a császár mosolyogva, — és még is Ádámot és Évát egy alma csábitotta bünre. Különben neki nincs is szüksége arra, hogy azt tegye, ha barátjai vannak, kik felhivás nélkül is szolgálnak majd neki.

— Tetted már neki valaha ezen igéretet?

— Nem egyszer. A dolog már a senatus előtt is volt. Azelőtt történt, mielőtt téged nőmül vettelek. Bizonyos előre nem látható eshetőségekre is kellett számitani, mert az forgott kérdésben, hogy a Napoleonokat elvben feltartsuk. Különben is ő legközelebbi örökösöm. Ha ostoba, a kormányra képtelen ember volna, a ki az enyémekkel merőben ellenkező elveket nem tudna felállitani, akkor nem gondolnék vele, ha ő, vagy más lesz utódom a trónon. De Plon-plon népszerü ember, s ha kormányra jut, a nép jobban fogja szeretni mint engem, s engem feledni fognak. Ah!

— Mért sohajtasz ugy, Lajos?

— Csak azért, mert te engem minden reménytől megfosztottál arra nézve, hogy Francziaországnak trónörököst adhassak.

— Már mindig azzal kinozod magad. De hátha utódod valami cretin lenne, és nem olyan mint unokaöcséd? Ugy-e akkor sem gondolnál vele, bárki legyen az? Hiszen vannak neked más rokonaid is, mint Lucian és Murat.

— Az igaz, azonban Jeromenak és fiának vannak mint legközelebbi rokonoknak régibb jogai. De ha férfiörökösöm, fiam lenne, akkor mindnyájan háttérbe volnulnának. És azt nem akarom, hogy Plon-plon legyen örökösöm.

— Igy nincs egyéb hátra, mint trónörököst teremteni.

— De ha te, a mint mondád a természettől képtelen vagy arra, hogy egy gyermeknek életet adj?

— Ugyanazt mondhatnám neked is. Te sokat éltél.

— Én mindenesetre sokat élveztem.

— S az orvosok a te férfiui erőd felett épen ugy pálczát törtek, mint az én hibás szervezetem felett.

— Az orvosok is hibázhatnak.

— Az lehetséges.

— Segits Eugenia, tanácsolj. Bár mit mondj, én rá állok, csak azon ember, Jerome fia utódommá ne legyen.

— Neked egynehány uj orvosra van szükséged.

— S mit használnának azok?

— Azt, hogy itéletükkel volt orvosaid itéletét megsemmisitnék. Nekünk ismét ugy kell a világ előtt állanunk, mint férfinak és nőnek. Különben ki tudhat a dolog felől meg valamit. Az ilyen dolgokat csak ugy szokták terjesztgetni, hogy a hir első forrása titokban marad. Ha hivatalosan tudatnók, hogy jó reménységben vagyok, ki merészelne azon állitásnak ellentmondani? kivált ha bizonyos idő mulva a trónörökös is megjelenne.

A császár elsápadt, egy lépést hátrált, s oly tekintetet vetett Engeniára, a melyben a félelem és ijedtség undorral volt vegyülve.

— Kedves Lajosom, mondá Eugenia csillapitólag, — gondolj csak a XIV-ik Lajos és sok más herczeg születéséről szóló hirekre, kik aztán trónra jutottak. Melyiknél lehetett azok közül a származás tisztaságára nézve kezességet vállalni. Hiszen te magad mondtad, nem bánod, bár ki legyen is örökösöd, csak Plon-plon ne; jó, nem sokára egy oly ujsággal foglak meglepni, a melyre ép oly kevéssé vagy elkészülve, mint Francziaország, bár a francziák arról, mit neked már bizonyos idő előtt megvallottam, semmit nem tudnak, és azt, a mi történni fog, csak természetesnek tartandják. Ne engedd hát magadon a komor gondolatokat erőt venni. Nemsokára egy utazást teszek a Bretagneba, vagy még inkább délre Biarritzba, s a szüz szent anyának fogadást teendek, és ő megfogja hallgatni könyörgésemet, s megvagyok győződve, hogy csodát fog tenni rajtam. Plon-plon nem lesz utódod, és nem fogja hirnevedet elhomályositani.

A császár sohajtva ült le oldala mellé, mig egy ideig egyről másról beszélgettek, végre távozott, mire a császárné csengetett, s nehány udvarhölgye ismét megjelent, aztán Eugeniával mind egy más terembe mentek át, és még sokáig voltak együtt.

A mint a császári pár a boudoirból távozott, a spanyolnő ismét előkerült, s szemeiben a kielégitett reménység sugara villogott. Ismét hallgatózott az ajtóknál, mint egy vadőzike vagy vadmacska, mely mindig készen áll az illanásra, ő is megállott a félig elrejtett ajtó küszöbén.

— Azt, a mit ma mondott, sokkal inkább megértettem, mint azt, a mit akkor beszélt, a midőn magát Seherezádénak mondotta. Ez már inkább szakmámba vág. Nem érteném a dolgot, ha jelen tudósitásom minden szaváért egy arany jutalmat nem kapnék. Még egy pár ilyen este, s a magam urnője vagyok, s a mellett azon büszke nőn is bosszut állottam azért, mit velem tett.

Mint egy angolna sikamlott ki a boudoirból, s nehány szobán haladt át, a nélkül, hogy valakivel találkozott volna; aztán saját szobájába ment, s főnökétől engedelmet kért arra, hogy a Gaité szinházba mehessen, mit tüstént meg is kapott, De a helyett, hogy szinházba ment volna, egy bérkocsiba ült, s a Dominique utczába hajtatott, s ott egy ház előtt megállva két frankot nyomott a kocsis kezébe s eltünt a bejárás alatt. A kapus már jól ismerhette, mert olyan módon köszöntötte, mint a hogy régi ismerősöket szokás köszönteni. Ma nincs Józef ur itthon, csak Antonio, mondá. Erre a spanyol nő a hátsó épület második emeletébe ment, s két óra hosszan maradt ott, s csak 11 óra után tért haza.

XLIII.

Találtak egyet.

Senkit nem lepett meg, a mint a „Moniteur" bulletinjai egy császári herczeg születését hirdették, s a magas beteg állapotáról az érdeklődő francziákat tudósitották. Bár Eugenia a végből, hogy érdekes állapotát elrejtse, a crinolint találta fel, mint valamikor Montespan asszony a Bouffant- és Menuettet, mégis egész 9 hónapig semmi egyébről nem beszéltek Párisban, mint arról, hogy a várandó gyermek herczegfi lesz-é vagy herczegasszony, és hogy az utolsó esetben a császár a sáli törvényt, mely Francziaországban a nőket a trónörökösödésből teljesen kizárja, épen ugy eltörlendi-é, mint addig még minden törvényt, mi neki nem tetszett, eltörlött. Mert a császár az álamcsin elkövetése és főleg császárrá választása óta ugy viselte magát, mint egy absolut fejedelem.

(Folytatása következik.)

érzékeny sebek üttettek rajta, mint a sedani és az azt megelőzött vereségek. Ugyan fog-e még majd akkor is fitymálódni a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung.“

Megváltoztatott előrajza

a debreczeni kertészeti egylet által 1870. évi október 8, 9 és 10 napjain rendezendő hazai gyümölcs-, bor-, kertivetemény és kertészeti műszerek kiállításának.

Kertészeti egyletünk már többizben rendezett tömeges kiállításai alkalmával meggyőződvén azoknak jótékony hatásáról: a hazai gyümölcsészet fejlesztésére ez évben ismét tömeges kiállítást rendez, melynek idejére s rendére nézve már a f. év jul. 20-án kibocsátott előrajz szerint intézkedett is. Azonban a magyar kir. földmivelés ipar- és kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltósága f. év szept, 1-én 18,273. sz. a. kelt intézményében a hasonló czélokra rendelkezésre álló alapból 300 ftot utalványozván kiállitási jutalmazásokra, e miatt az előbb kibocsátott előrajzot megsemmisitvén, mai alólirt napon következő határozatokban állapodott meg:

1. A kiállitás megnyittatik október hó 8. délután 3 órakor szab. kir. Debreczen város nagy tanácstermében s folyvást tart október 9 és 10-ik napjain.

2. Kiállitható mindennemü kerti termény, ugymint: gyümölcs — nyersen, aszalva, vagy befőzve, — száraz főzelék, zöldségek, téli eltartásra készitve is; bor, szesz, dohány, virágok, gyökerek, hagymák, magvak és kertészeti müszerek. —

3. Nyers gyümölcsből válfajonként legalább 3, legfeljebb pedig 6 drb. küldendő; a többi fentebb előszámlált kerti terményekből csak annyi, hogy az a tömegben el se veszszen, tulságos tért se foglaljon.

4. Minden küldeményre feljegyzendő a küldő s a tárgy neve, a termesztés helye, a tárgy netaláni különös sajátságai, elkészitésének vagy eltarthatásának módja.

5. Minden küldemény — amennyire csak lehet, a tárgyak, illetőleg gyümölcsök válfajonkénti pontos név- és mennyiség jegyzékével együtt október 6-ig bezárólag a debreczeni gyümölcs-kiállitást rendező bizottmányhoz a városházi nagy tanácsterembe utasitandó. — Vidékről postán vagy vasuton szállitandó küldemények csak bérmentesitve fogadtatnak el.

6. Mind a gyümölcsök, különesen a szőlők, mind más tárgyak gondosan csomagoltassanak, hogy a kiállitásra versenyképesen érkezhessenek meg.

7. A kiállitott téli, és igy még akkor nem izlelhető gyümölcspéldányokból válfajonként kettőt tartozik a kiállító az egyletnek átengedni, az érés kellő pontján történendő megizlelésre. De csak azon válfajokból, melyeket az izlelő, illetőleg biráló bizottmány kijelölend.

8. A kiállitás berekesztetvén október 11-én délelőtt, kiállitott tárgyait mindenki elvitetni tartozik; ellenkező esetben azok, a kiállitási költségek fedezésére elárvereltetnek.

9. A biráló bizottmányok működéseiket október 8-án délelőtt kezdik meg s ha azt befejezték, az eredmény közhirré tétetik. — A kitüntetést nyert tárgyak kiállitói elősmerő oklevelekkel, illetőleg pénzbeli jutalmakkal is fognak megtiszteltetni. Még pedig, miután már most nem csak azon szerény összeggel rendelkezhetik az egylet, mely a szab. kir. Debreczen város ügybuzgó tanácsa által e czélra ajánlott 50 frtból, s egyes tagjai által adományozott 3 aranyból 2 db. arany dollárból, 3 db. kétforintos és 2 darab egyleti tallérból gyült össze, hanem ezt a magy. kir. földmivelés- ipar- és kereskedelmi minister ur ő nagyméltósága is 300 frttal nevelte: a kiosztandó jutalmak következőleg állapittattak meg.

a.) A legnagyobb és leghelyesebb elnevezésü alma és körte gyüjtemény 10 aranynyal.

b.) A legkitünőbb szőllő gyüjtemény 6 aranynyal.

c.) A leggazdagabb, s hitelesen igazolt belföldi teremtésü haszon és diszkertészeti mag gyüjtemény 6 aranynyal.

d.) A legkitünőbb borok gyüjteménye 6 aranynyal.

e.) A kiviteli kereskedésre legalkalmatosabb természetes és száritott főzelék és aszalt gyümölcsök gyüjteménye 6 aranynyal.

f.) A kitünő kertészeti eszközök legteljesebb gyüjteménye 5 aranynyal.

g.) A legtöbb válfajokból álló s leghelyesebb elnevezésü körte gyüjtemény 4 aranynyal.

h.) Ugyan ilyen alma gyüjtemény 4 aranynyal.

i.) A legtöbb válfaju s leghelyesebb elnevezésü asztali szőllőfajokból álló gyüjtemény 4 aranynyal.

k.) A legkitünőbb saját termelésü zöldség gyüjtemény 4 aranynyal.

l.) Természetes száritott s kivitelre is alkalmas virágok legjobb izléssel összeállitott s leggyakorlatiabb módon csomagolt gyüjteménye 5 aranynyal.

m.) Helybeli, ugy nevezett libakertes által saját termeléséből bemutatott legkitünőbb konyha zöldséggyüjtemény 1 aranynyal.

n.) A legkitünőbb hegyibor gyüjtemény 1 aranynyal.

o.) A legjobban kezelt s legkitünőbb debreczeni kerti ó bor 2 arany dollárral.

p.) A legszebb és legjobb torma egy db. 2 frtos tallérral.

q.) A legkitünőbb dió és mogyoró gyüjtemény külön-külön egy-egy 2 frtos talérral.

r.) A legkitünőbb birsalma egy darab egyleti tallérral.

s.) A legszebb és legjobban feldolgozott aszalt vagy befőtt gyümölcs egy darab egyleti tallérral.

Ezen kivül szabad kezet enged magának az egylet, más több a körülményektől függő jutalmak osztásában.

10. A kiállitás megtekintésére a nem tagok és nem kiállitók belépti jegyért 20 krt; gyermekek pedig 10 krt fizetnek. — Kiállitók és az egylet tagjai a kiállitás egész tartamára szóló ingyenjegyet kapnak a pénztárnál.

A debreczeni kiállitások a legközelebb lefolyt időben országos fontosságra emelkedtek nagyszerüségöknél fogva, mit nem csupán a helybeli gyümölcsészek igen szép, sok és válogatott válfaju gyümölcsei, hanem főkép az ország különböző részéből tett számos és kitünő küldemények emeltek oly nevezetességre; mely a közfigyelmet, illetőleg a megtekintést a legnagyobb mértékben megérdemli.

Felkérjük tehát jelenleg is hazánk kertiparának barátait, hogy kiállitásunkat, mind becses küldeményeikkel, mind nagybecsü megjelenésökkel megtisztelni méltóztassanak, hogy igy kezet fogva, a nemzetgazdaság ezen fontos ágát, honfiui kötelesség szerint, cronkhöz képest előmozdithassuk.

Kelt Debreczenben, a kertészeti egyletnek 1870. évi szept. 7-ik napján tartott választmányi üléséből.

Simonffy Imre, m. k. egyleti elnök. — Szathmáry Sándor, m. k. egyleti jegyző.

Felhivás a dal, zene és táncz kedvelő közönséghez.

Egy részről a dal és zene iránt érdekkel viseltető közönség iránti tiszteletből, hogy a pestbudai országos dal- és zeneünnepélyen előadott dalok városunkban is bemutattassanak; más részről hogy az országos ünnepély költségei által tetemesen igénybe vett egyleti pénztárunk némi anyagi kárpótlást nyerhessen, elhatározta a dalegylet választmánya folyó szept. 14-én tartott ülésében, hogy legközelebbi vasárnap, azaz szept. 18-án táncvigalommal egybekötött dalestélyt tartand.

Ohajtotta volna a választmány, hogy e dal- és tánczestély is a népkertben tartassék meg, miután azonban a hüvös őszi idő beállával a lombos fák árnyai többé nem keresettek: jobbnak látta azt a „Fehér ló“ vendéglő nagy termében megtartani.

Az egylet működő tagjai által előadandó darabok következők:

1. „Dalszabadság“, zenéje Marschnertől.
2. „Éji dal“, zenéjét irta Abt, szövegét Komlóssy Imre.
3. „Dalra magyar“, zenéjét irta Erkel Sándor, szövegét ifj. Ábrányi Kornél, az országos dalárünnepélyen versenyül elfogadott pályamű, mely dallal tizenkét versenyző dalegylet közt a debreczeni dalegylet II-dik rendü jutalmat nyert.
4. „Országos bordal“, zenéjét irta Thern Károly.
5. „Esti dal“, zenéjét irta Otto, szövegét Gyügyei József. E dalt a Margit-szigeti estélyen adta elő a debreczeni dalegylet, s a közönség elismerő tapsai közt ismételnie kellett.
6. „Nemzeti zászló“, zenéjét irta Huber Károly, szövegét Erdélyi János.

A dalok közti szüneteket Balázs K. jónevü zenekara válogatott darabokkal töltendi be.

A dal és zene előadásokat táncz követendi. Külön meghivók, idő rövidség miatt, ki nem adhatván, — belépti-jegyek 1 frtjával előre válthatók Antalfy Lajos, Kubinyi Kálmán, Gyürky Sándor és Swoboda József kereskedéseikben, a dal és tánczestély helyiségében pedig este a pénztárnál mind azok által, kik a dalegylet hasonló estélyeire meghivatni szoktak.

Az alapitó, pártoló és működő tagok, szabadjegyeiket ez uttal is használhatják, de azokat is a pénztárnál kivétel nélkül, előmutatni tartoznak, elő nem mutatás esetében a rendes belépti-dij levén befizetendő.

A dalok előadása pontban 7 órakor veszi kezdetét.

Reméli az egylet választmánya, hogy a tisztelt közönség méltányolva az egyletnek a dal mivelése körüli törekvését, további buzditásul, ezen dal és tánczestélyt számosan fogja meglátogatni; — nem tartja feleslegesnek a választmány egyszersmind a tisztelt hölgykoszorut egész őszinteséggel fölkérni, hogy tekintsék a tánczestélyt a népkertben adni szokottak folytatásának, s azon egyszerü csinos házias öltözékben sziveskedjenek megjelenni.

Debreczen 1870. szept. 15.

A dalegylet választmánya nevében:

Komlóssy Imre, elnök.

Vadon Sándor, jegyző.

Ujdonságok.

* **Az északkeleti vonal** debreczen-szathmári részének megnyitását október 1-ére igen sürgősen kivánják felsőbb helyen, s hogy a munkálatok jobban haladjanak, s a megnyitás a mondott időre megtörténhessék, Grambow vasuti vállalkozó már eddig meglevő és működésben volt gőzmozdonyaihoz e hét folytán még két gőzmozdonyt hozatott, s most teljes erővel működnek azon, hogy a vonal a rendelt időre elkészüljön.

* Dr. **Srroussberg Bethel Henrik**, a hirneves vasut király, ki Európában elismert első vasuti vállalkozó, szept. 13-án reggel Pestre érkezett. A mint értesültünk, pár nap mulva Debreczenbe jön, s meg fogja tekinteni az ő fővállalkozása mellett épülő északkeleti vasutnak Debreczenből Szathmárig eső részét.

* **A debreczeni ref. főiskola értesitvénye** az $18^{69}/_{70}$-ik iskolai évről megjelent. Kivonjuk belőle, hogy az akademiában tanitott 17 tanár, a gymnasiumban 10 rendes és 4 melléktanár, a tanitóképezdében 6 tanár, a polgári iskolában 6 tanár. — Az akademiában tanuló volt 510, a gymnasiumban 610, a képezdében 45, a polgári iskolában 64, nyolcz elemi iskolában első félévben 623, 2-dikban 737, (a városon az utczákban levő elemi iskolai növendékeket ide nem számitva.) Tanult tehát a mult iskolai évben a főiskolában mintegy **1900** tanuló.

* **A debreczeni honvédzászlóalj** parancsnokságát tegnap vette át a most legközelebb honvédszázadossá kinevezett gróf Pongrácz. Az uj zászlóalj-parancsnok, a mint tudjuk, az egyetemen Pesten mint a harczászat rendkivüli tanára működött, s a rendes hadseregben századosi ranggal huzamosb ideig szolgált.

* **A honvédeknek** a jövő hét folytán megkezdendő őszi gyakorlataira még eddig leginkább a tisztek érkeztek meg. A zászlóaljak e hét végén és a jövő hét elején jönnek meg, s már az összes csapatok számára el vannak készitve a szállások. A mintegy 4500 honvéd igen meg fogja élénkiteni városunkat.

* **Máriassy honvédezredes**, ki a három dandárból álló h. hadosztályt vezetendi, jelen volt a kolozsvári zászlószentelésen, s tegnap utazott hazafelé, városunkon keresztül. Őt is a jövő hét elejére várják.

* **Tornaegyletünk** is képviselve volt a nagykanizsai tornaünnepélyen, mely a mult héten szombaton igen nagy közönség, és a hazai tornászok általános részvéte mellett tartatott meg. A debreczeni tornaegyletet annak buzgó müvezetője Örvényi Vilmos, aztán a tüzoltó társulat elnöke Somogyi Pál — s Peti József jeles előtornász képviselték. Birjuk Örvényi ur igéretét, hogy e tornászati ünnepély lefolyását, s egyiczünk küldötteinek szereplését részletesebben közlendi lapunkban; azonban addig is megemlitünk annyit, hogy őket a kanizsaiak a legszivélyesebb magyar vendégszeretettel fogadták, s hogy Peti József előtornász, daczára annak, hogy kézfájásban szenved, a verseny alkalmával meg is dicsérő oklevelet nyert.

* **Dalmi Károly**, mint a lapunk 165-ik számában emlitett „egy régi per“-ben az alperes volt földesuraság megbizotta, beküldé hozzánk a nevezett perbeli elsőbirósági itéletet, mely a b.-ujvárosi volt urbéreseket keresetöktől elmozditja. — Valamint ama másik beküldetettet is csak registráltuk, ezt is fölemlitjük; lapunk nem szolgálhatván magán peres felek közlönyéül, s peres vitákba nem bocsátkozhatván.

* **Kinek szól a bizonyitvány?** A napokban egy eredeti bizonyitványt küldtek be hozzánk, mi akár az „Ustökös“ okmánytárába is beillenék. Annak szövege szóról szóra ez: Községi bizonylat. B . . . i születésü és itteni cseléd, a ki már 3 évtől fogva Papp I. urnál lakott, de jelenben szolgálati helyiséget változtatni óhajt, miután előbbi gazdája ajánló levelét kiadta, ezennel mi is kiadjuk ezen bizonylatunkat. Mely is hiteles pecsétünkkel megerősittetett. Balkány, nov. 25. 1866. P. H. B. G. jegyző, Papp K. biró. Hogy aztán kinek szól ezen bizonylat, s hogy egyátalában mit is bizonyit hát, azt ugyan elfelejtette bele tenni a balkányi tanács két fő-fő-irástudója.

* **Sürgönyforgalom** a debreczeni főtávirdai állomáson szeptember 14-én a pénztárnál felvétetett sürgöny 58 db, megérkezett és kézbesittetett 82, felvett 233, kiadatott 233, összesen 606. Dobrovszky.

* **Lapunk bezártakor értesülünk,** hogy a mai számunkban is ismételten emlitett őszi honvédgyakorlatok ujabb felső intézkedés folytán ismét Szathmárott rendeltettek megtartatni. Hogy mi az oka ezen egymással ellenkező parancsoknak, azt eddig nem tudjuk, talán az illető helyen se igen tudnák megmondani. —

Fővárosi értesitő.

** Józseff főherczeg az őszi honvédgyakorlatok megszemlélése után, nejével együtt utra, még pedig Belgiumba készül, s visszatértével Budán veszi állandó lakását. Udvara már e hó végén beköltözik uj palotájába.

** Kóburg Clementine berczegnő elvesztett nagybecsü ékszereit, a pesti biztosok Selmecz határán megtalálták.

** A Margit-szigeti gyönyörü fürdőház ez évben már teljesen elkészül.

** Budán uj fürdőház épül a Hildegard nevü keserüsó-forrásnál.

** Ó-Budán, a hol eddig még nem volt a város légszeszszel világitva, már lerakják a gázcsöveket. A munka gyors haladásából következtetve, Ó-Buda a télen már gázzal fog világittatni.

** A képzőmüvészeti társulat legutóbbi választmányi ülése a Batthyányi-szobor pályázati jelentésben nem kerülvén fel azon tétel, hogy a dijak csak absolut-becsü müvéknek adandók ki: a kiszemelt, aránylag két legjobb münek a két pályadijt kiadandónak határozta el. Ugyancsak ez alkalommal a választmány Berczik Antal, Münchenben tartózkodó tehetséges fiatal festésznek 20 bajor forintnyi havi segélyt szavazott meg augusztustól deczemberig.

Belföldi hirek.

*** Medve a templomban. Turja-Remetén épen isteni tisztelet idején egy kiváncsi medve beczammogott a templomba. A közönség természetesen hamar szétszaladt. A medve, kölyök korában Turja-Remetén fogva volt, de aztán elég oktalanul szabadon bocsáttatott. Most is gyakran ellátogat a medve a faluba, de a templombajárást csak most kisérlette meg először.

*** Aradon Bettelheim testvérek bizományában Zárai „Magyar nyelvtan“-ának második kiadása megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldetett. E münek jó gyakorlati felosztása van s definitioi szabatosak. Ára 25 kr.

A felvidékről.

(Eredeti levelek.)

VII.

1870. szept.

*** Furcsa világot élünk itt. A természet nagyszerü látványos előadást tart naponkint. Most tisztán fénylik az ég, s a völgyek lakóit izzadásig heviti a nap; — majd szélzápor kerekedik, s jéggé fagyasztja a test veritékeit; — és továbbá, a játszi napfény tündéries képeket rajzol a magas hegyek sziklacsoportaira, mig az alantabb lakók csaknem fejeikkel verdesik a terhes fellegek megeredt csatornáit.

Most épen gyászba borult a természet. A felvidéknek nagy halottja van; az itteni élet lelke meghalt; mig élt, zarándokul járt hozzá az emberiség tömege, és kimulása oly csendes, oly egyszerü volt, mint egy koldusé, gyámoljai eltávoztak köréből, talán el is felejtették már. De azért nagyszerü ez, még élettelenül is: int, tanit, gyönyörködtet, csakhogy kirepült fenséges testéből az életerő, és mereven áll minden tagja. Tátra-Füredről (Schmeksz) beszélünk. A fürdői idény véget ért. Mi Debreczenből négyen hagytuk oda utoljára a kedves tanyát; előttünk pedig Zsedényi Ede távozott el. Mint mikor a szinpad deszkáiról a kuliszák mögül nézi az ember az előadást, épen ugy tünik fel az idény végeztével a fürdői élet. Egyedül még az ép ember is beteg lenne itt, addig üzné unalma a hegyekre. — Érdekes volt most utóljára végig tekinteni a vendégek névsorán, a kéziratokból elevenen kiolvashatni, mily különböző természetü emberek fordultak itt meg; betüiből majd mindenki lelkének jellegét utána lehetne irni. A grófok és bárók csak e czimöket szokták kiirni olvashatólag; a jelentékenyebb emberek egyszerü természetes irással igtaták be neveiket, mig a pénzaristokraták okvetlenül „becses“ neveik helyett karczolnak be valamit. Boka József, hangversenyző nagy betükkel majdnem egy fél lapra jegyezte fel ottlétének „örök“ emlékét. —

De hagyjuk nyugodni a meghalt óriást — a feltámadás jövő évi nagy napjáig. Ujra ébredésére csak azt kivánjuk neki, hogy több gondja legyen a hirlapirodalomra, melyet eddig számüzött köréből.“

Furcsa világot élünk itt más különben is. A természet e vidéket is megáldá aránylag jó gyümölcsterméssel, különösen sok jutott ez áldásból a felkai kath. papnak, kinek annyi gyümölcse van, hogy a szó valódi értelmében, nem tudja hova tenni. Szép csemegéi természetesen kapósak volnának, de ez a felebaráti szeretet antikrisztusa, nem átallá oktalan dölyfében bünös száján kibocsátani, hogy inkább rakáson hagyja elrothadni kertje terményeit, mint protestánsok gyomrai emészszék meg. — Ez embertelen vad nyilatkozat a legméltóbb ingerültségbe hozhatna bennünket, a vallásszabadság korának embereit; de mi szánalommal mosolyogjuk le a szerencsétlen vatikáni baglyot, ki lelki szemeit behunyja a XIX-dik század vezér fáklyalángja előtt. Különben mit is várhatnánk szegénytől, mikor egyebet nem olvas a „Magyar Állam“-nál?! — No de vigasztalásul a távollevőknek mondhatjuk, hogy a magyar felvidék derék népe nem sok ily madarat tud felmutatni a természeti világ ezen országából.

De nemcsak ily kellemetlen ujdonságok vetődnek felszinre a felvidéken.

A kassa-oderbergi vasut munkálatainak megtekintésére kisétáltunk a minap az illető helyre, (a látottakról később részletes tudósitással szolgálunk,) a mint szétnézünk a munkások között, szemünkbe ötlik egy helyen bizonyos könyv; a kiváncsiság felkölt bennünk, hogy micsoda könyvet olvashatnak ezek az olasz munkások? Kossuth levelét Bémhez. Érdekeltséggel kérdezősködtünk az illető könyv tulajdonosától ez előttünk rendkivüli tüneményről. Rosz németséggel elmondá aztán, hogy Olaszországban mily nagy tiszteletnek viseltetnek a turini számüzött iránt, s elbeszélé, hogy az olasz mohón kapja Kossuth müveit, s a ki keveset tud is magyarul, mint ő, (mi ugyan egy szót sem hallottunk tőle,) az gyönyörrel olvasgatja az ily munkákat.

Délutáni posta.

— József főherczeg a pesti lapok szerint e hó 29-én érkeznék Debreczenbe. De ha a honvédgyakorlatok felfüggesztettek!?

— Brüssel, szept. 14. Hitelesen hallatszik, hogy a laoni katastrófa sem a sulyosan megsebesült Theremin parancsnoknak, sem más franczia tiszteknek hibájául nem rovatik fel. A kapitulátió megkötése után egy franczia tüzérőrmester, — kinél a lőporraktár kulcsai voltak, — egy porosz táborkari tiszttel a lőporraktárhoz ment, annak átadása végett; néhány perczczel erre történt a borzasztó explosió, mely rettentő pusztitást vitt végbe mind a poroszok mind a francziák közt.

— Bécs, szept. 14. Metternich tg. tudatja, hogy Jules Favre és Bismarck közt legközelebb már közvetlen alkudozások vannak kilátásban.

— Róma, szept. 14. Ostromállapot hirdettetett ki, Róma maga nyugodt, az olasz csapatok holnapra váratnak.

— Toul, szept. 14. A vár ujolag kilencz óráig bombáztatott. A város sokat szenvedett. A helyőrség megtartása bámulatos.

— Berlin, szept. 14. A mai „Provincial Corr.“ Thiers küldetésére vonatkozólag azon kétséget emeli ki, ha vajjon a mostani kormány, mely addig csak az utczai demokratiától bir meghatalmazással, alkalmasnak és felhatalmazottnak tarthatő-e, Francziaország nevében alkudozásokat folytatni. Németország biztosan reméli, hogy a mint a háboru, ezen ugy a béke is localizáltatik, vagy is egyedül köztünk és Francziaország közt fog elintéztetni.

— Florencz, szept. 14. Az olasz csapatok hétfőn este csak négy órai távolságra voltak Rómától. Mint állitják. Bixionak rendelet adatott, hogy Rómát minden áron foglalja el. A városban ostromállapot lőn kihirdetve.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről szept. 14-ről.

Arany . . . 5 frt 89 kr. | Ezüst . . 123 frt — kr.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLAH KÁROLY.
Szerkesztő társ Borostyáni Sándor.

HIRDETÉSEK.

Eladó makktermés

Hosszu-Pályiban az uradalom 3768 holdnyi erdőbirtokán levő makktermés H. Pályiban, szeptember, hó 22-én d. e. 10 órakor, makkoltatásra, a többet igérőknek, árverésen fog eladatni.

Mire a venni szándékozók olyhozzáadással hivatnak meg, hogy az árverési fel tételek az árveréskor közöltetnek a felekkel.

257. 2—6. *Az uradalmi erdőszség.*

Szekérkenőcs

és 215. 24.

gépolajat

jó minőségben jutányos áron ajánl **Geréby és Hannig**

250-300 véka

nemes téli gyümölcs, leginkább a legkitünőbb asztali almák jutányos áron véka számra eladatnak.

Értekezhetni a tulajdonossal

351. 3—3. **Matkó Ferenczczel.**

Debreczen, Domb utcza, 98. szám alatt.

TELEGDI LAJOS, SZŐLLŐSY M. által kezelt **KÖNYVNYOMDÁJA** Debreczenben, ajánlja magát mindennemü **NYOMTATVÁNY** *gyors és jutányos* készitésére.

Eladó félszer

A Pavilonkaszárnya közelében eső, **epreskertikorcsma** mellett, egy igen jókarban levő, alig egy pár éve készült **félszer,** mely sürü tölgyfa lábakon áll, **keritésével,** két **kapuval,** a mely körülbelől mintegy **280 szál, 3 öles deszkából** készült, jutányos ár mellett minden órán eladó. 358. 2—3.

Értekezhetni **Kis-ujutza** elején az ugynevezett **Halpiaczon** korcsmáros **Feke István** tulajdonossal.

A DEBRECZENI

IPAR ÈS KERESKEDELMI BANK

vesz és **elád** mindennemü **állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket**

arany és ezüstpénzt. 188

Elád sorsjegyeket részletfizetésre,

szervez a legkedveltebb magyar és osztrák sorsjegyekre **játéktársaságokat.**

Ajánltatik:

Hitelintézeti sorsjegy, 1864-ki államsorsjegy, 1870-ki magyar kölcsönnyereménysorsjegy, 250,000, 200,000, 50,000, 400,000 frt főbb nyereménynyel, ugy egyes darabonkint, mint társaságban 10 darabra.

DEBRECZEN, 1870. NYOMATJA TELEGDI LAJOS BETÜIVEL SZŐLLŐSY MIHÁLY.